

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Sipontino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

memorato, recepto ab eo firmavimus juramento: sub cujus obtestatione videlicet juramenti ipse, qui patrinus ejus existens per XX. annos & amplius confessionem ejus sæpe receperat, quæ de illius sancti conversatione præmissimus, cum ipso Episcopo & aliis supradictis juratis similiter asseruit esse vera, & de obedientia quam in orationibus, vigiliis, & aliis pœnitentiæ fructibus, quæ sibi ab eo imposita erat, plus injuncto satisfaciens exhibebat, nos reddidit certiores. Ea etiam quæ de miraculis ipsis fuerant nobis exposita, per juramentum omnium prædictorum, qui propter hoc venerant, fide suscepimus pleniori; assertione ipsius Episcopi sub firmo verbo sacerdotis requisita in virtute obedientiæ concurrente: ut sic divinum & humanum secuti judicium, cum majori procedere securitate possemus. Cùm igitur hæc omnia, tam de probitate morum, quam virtute signorum, ad favorem petitionis, pro qua Episcopus memoratus & alij supradicti ex parte vestra vehementer instabant, concurrere videremus, de fratrum nostrorum consilio, post multam deliberationem habitam cum eisdem Archiepiscopis & Episcopis, quos super hoc ad consilium nostrum admisimus, de divina misericordia & ejusdem sancti meritis confidentes, ipsum sanctorum catalogo duximus ascribendum; statuentes ut in die depositionis ipsius, ejusdem festività devotè à vobis & aliis Christi fidelibus annis singulis de cetero celebretur. Inde est quod universitatem vestram rogamus in Domino & monemus, per apostolica scripta præcipiendo mandantes, quatenus ejusdem sancti memoriam, prout dictum est, cum celebritate debita venerantes, ejus apud Deum suffragia humiliter imploretis; per cujus merita ad gaudia æterna pertingere valeatis. Datum Laterani II. Idus Januarij.

ARCHIEPISCOPO SIPONTINO.

Epist. 531.
Habens literas
falsas ignoranter,
venia dignus est.

EX literis dilectorum filiorum I. Archipresbyteri, P. & L. Primiceriorum Ecclesiæ Sipontinæ, accepimus quòd cum super accusatione quam contra Abbatem sancti Benedicti Sipont. falsò R. Clericus, Iohannes Sacerdos, & Bartholomæus Diaconus intendebant, ad eos mandatum apostolicum emanasset, licèt iidem eum nomine monacho-

rum & oblatores ipsius monasterij sancti Benedicti super multis criminibus, videlicet super dilapidatione, adulterio, perjurio, & falsitate, impeterent, proponentes quòd super his omnibus fuerat coram te convictus, & causa ipsa usque ad sententiam diffinitivam deducta, ipsos tamen Clericos mendaces & Abbatem innocentem in his omnibus invenerunt. Veruntamen idem Abbas fuit in tua præsentia proprio ore confessus quòd quasdam literas, quas à sede apostolica impetrarat, in manu tua resignavit: quas cum falsas esse constaret, tu ipsum ab officio tamdiu decrevisti manere suspensum, donec nostro se conspectui præsentaret, mandato nostro per omnia pariturus. Vnde videlicet dicti Clerici eundem Abbatem, licèt nec monachi sint ejusdem monasterij nec oblatores, sumperunt materiam accusandi. Sed ipse Abbas illius falsitatis innoxium & inculpabilem se ostendit, constanter affirmans quòd nunquam ad conscientiam vel notitiam ejus de illarum literarum falsitate pervenerat, sed eas pro veris habuerat usque ad tempus quo ipsas, ut dictum est, resignavit. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus ab eodem Abbate cum tertia manu purgatione recepta quòd ei de falsitate literarum illarum non constitit, ipsum ab hujusmodi infamia denunties absolutum, & eidem officium auctoritate nostra restituere non omittas, prædictos Clericos per censuram ecclesiasticam, appellatione cessante, monitione præmissa, compellens ut ab ipsius Abbatis de cetero molestatione indebita conquiescant. Datum Laterani XIX. Kal. Februarij.

DECANO ET CAPITULO
Andegaven.

INter corporalia & spiritualia eam cognovimus existere differentiam, quòd corporalia facilius destruuntur quam construuntur, spiritualia verò facilius construuntur quam destruuntur. Vnde juxta canonicas sanctiones Episcopus solus honorem dare potest, solus autem auferre non potest. Episcopi quoque à Metropolitanis suis munus consecrationis recipiunt, qui tamen non possunt nisi per Romani Pontificis sententiam condemnari. Cùm ergo fortius sit spirituale vinculum quam carnale, dubi-

Epist. 532.
Translatio Episcoporum ad solium Romanum Pontificem per pertinet. Cap. Inter corporalia. De translato Episcopo.